DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 10. 9 Maja 1921 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 19 kwietnia 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Zdrowia Publicznego tudzież Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie podwyższenia należytości znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austrjackim.

Na podstawie § 384 ustawy o postępowaniu karnem zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 1921 r. (№ 9 Dz. Ust. poz. 51) otrzymuje brzmienie następujące:

„Należytości, przewidziane w rozporządzeniu austr. Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 marca 1901 r. № 34 Dz. U. P. podwyższa się w ten sposób, że stawki koronowe zastępuje się dwudziestokrotną ilością marek polskich.

Stawki, przewidziane w art. 11 rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1920 r. (№ 75 Dz. Ust. poz. 515), podwyższa się pięciokrotnie, jeśli znawca jest lekarzem lub weterynarzem. Przepis art. 15 tegoż rozporządzenia jest uchylony".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze austrjackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Dr. Jan Morawski*

(Dziennik Ustaw № 36 z dnia 28.IV. 1921 r. poz. 220)

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 kwietnia 1921 roku

o podziale miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

Na podstawie postanowień, zawartych w art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 429), art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 430), art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U.

R. P. Nr. 65 poz. 431), art. 1, 2, 3 i 4 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 432), art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 433), art. 6 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 434), art. 1 i 2 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 435), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 436), art. 57 ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 699), Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Od dnia 1 kwietnia 1921 r. ustanawia się następującą tabelę podziału miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyźnianego:

I klasa.

Warszawa.

II klasa.

Anin, Biała Siedlecka, Białystok, Będzin, Bielsk, Blizne, Bródno, Chełm, Częstochowa, Dąbrowa, Dawidówka, Dęblin, Gołąbki, Gołonóg, Grójec, Granica, Grodziec, Grodzisk, Hrubieszów, Jabłonna, Janów Siedlecki, Kazimierz, Kielce, Łapy, Łazy, Lublin, Łódź, Łuków, Lubartów, Marki, Milowice, Mińsk Mazowiecki, Młociny, Modlin, Niwka, Nowy Dwór, Olkusz, Ołtarzew, Opoczno, Ożarów, Piotrków, Płudy, Pogoń, Pruszków, Radom, Radzymin, Rembertów, Siedlce, Skarżysko, Skierniewice, Skorosze, Sochaczew, Sokółka, Sosnowiec, Strzemieszyce, Suwałki, Utrata, Wawer, Wilanów, Włochy, Ząbki, Ząbkowice, Zagórze, Zagożdż, Zamość, Zawiercie, Zegrze, Żyrardów.

Poznań.

Biała, Borysław, Brzeżany, Chrzanów, Drohobycz, Gorlice, Jarosław, Jaworzno, Kleparów, Kołomyja, Kraków, Krosno, Lipnik, Lwów, Nowy-Sącz, Oświęcim, Persenkówka, Przemyśl, Rzeszów, Siersza Wodna, Schodnica, Stanisławów, Stryj, Szczakowa, Tarnów, Tarnopol, Trzebinia, Tustanowice, Zakopane, Zamarstynów, Zniesienie.

Bielsko, Bobrek, Cieszyn.

III klasa.

Augustów, Aleksandrów Kujawski, Aleksandrów Łęczycki, Andrzejów, Barysz, Biłgoraj, Błonie, Brzeziny, Brwinów, Bukowno, Busk, Cząstków, Chmielnik, Chęciny, Ciechanów, Ciechocinek, Dęby Wielkie, Falenica, Falenty, Gałkówek, Garwolin, Gnaszyn, Głowno, Góra, Góra Kalwarja, Góry Świętokrzyskie, Gostynin, Herby, „Irena" (osada obok Dęblina), Janów Lubelski, Jędrzejów, Jeziorna, Kalisz, Karczew, Kolno, Koluszki, Konstantynów Łódzki, Końskie, Kozienice, Krasnystaw, Kutno, Lipno, Łask, Łomża, Łowicz, Maków, Małkinia, Miechów, Międzyrzec, Milanówek, Miłosna, Mława, Myszków, Nałęczów, Nieszawa, Nieporęt, Nowo-Iwiczna, Ojców, Okuniew, Opatów, Ostrów, Ostrołęka, Ostrowy, Otwock, Orla, Osowiec, Ostrowiec, Pabjanice, Piaseczno, Pińczów, Płochocin, Płock, Płońsk, Pomiechowo, Przasnysz, Puławy, Pułtusk, Rabsztyn, Radomsk, Radzyń, Rawa, Rejowiec, Sandomierz, Sejny, Sieradz, Sierpc, Skolimów, Sławków, Słupce, Sokołów, Stara Wieś, Staszów, Stopnica, Stryków, Szczypiorno, Szydłowiec, Tłuszcz, Tomaszów Lubelski, Tomaszów Mazowiecki, Turek, Węgrów, Wierzbnik, Wiązowna, Widzew, Włocławek, Włodawa, Włoszczowa, Wołomin, Wolbrom, Wysokie Mazowieckie, Wyszków, Zaborów (koło Warszawy), Zakroczym, Zambrów, Zduńska Wola, Zelów, Zgierz, Zielenice, Zwoleń, Żelechów.

Biedrusko, Brodnica, Bydgoszcz, Chojnice, Czarnków, Działdowo, Gdynia, Główna, Gniezno, Grudziądz, Inowrocław, Kępno, Krotoszyn, Kwidzyń, Ławica, Leszno, Lubań, Ostrów, Ostrzeszów, Puck, Rawicz, Starołęka, Starograd, Skalmierzyce, Tczew, Toruń, Wąbrzeżno, Wejherowo, Wieleń, Wolsztyn, Zbąszyń.

Andrychów, Bakończyce, Bochnia, Bohorodczany, Brody, Brzeszcze, Brzezinka, Brzuchowice, Buczacz, Bursztyn, Chabówka, Czortków, Chodórów, Dąbie pod Krakowem, Dębica, Delatyn, Derczyce, Dolina, Dunajec Czarny, Góry, Gródek Jagielloński, Halicz, Horodenka, Hubicze, Husiatyn, Iwonicz, Janów, Jasło, Jaworów, Jeleń, Bory ad Jeleń, Kałusz, Kamionka Strumiłowa, Kęty, Knihinin, Kobierzyn, Kosów, Krościenko, Krynica, Kulparków, Kuty, Liszki, Łańcut, Medenice, Muszyna, Nadwórna, Nowy Targ, Pilzno, Podbuż, Podhajce, Podwołoczyska, Poronin, Posada Olchowska, Przeworsk, Rabka, Rawa Ruska, Rohatyn, Rymanów, Sambor, Sanok, Skawina, Skole, Stary Sącz, Stebnik (koło Drohobycza), Sucha, Swoszowice, Szczawnica, Sniatyn, Sokal, Trembowla, Tłumacz, Turka, Truskawiec, Tyśmienica, Wadowice, Wieliczka, Winniki, Wygnanka, Zaleszczyki, Zabłocie (przedmieście Żywca), Zbaraż, Zborów, Złoczów, Żabie, Żegiestów, Żółkiew, Żywiec.

Czechowice, Dziedzice, Goleszów, Jaworze, Międzyświeć, Skoczów, Strumień, Ustroń, Wisła.

IV klasa.

Wszystkie miejscowości, liczące ponad 4000 mieszkańców według ostatnich urzędowych spisów ludności, a nadto bez względu na ilość mieszkańców, te miejscowości, w których mieszczą się władze administracyjne I-ej instancji, oraz miejscowości, które na terenie Małopolski i b. dzielnicy pruskiej są siedzibą sądów powiatowych, a na terenie b. Kongresówki były siedzibą dawnych sądów pokoju.

Pozatem: Baby, Bakałarzewo, Bargłów, Bąkowiec, Będków, Bednary, Blizin, Błaszki, Bodzechów, Bystrzyca, Brańsk, Broszków, Chmielów, Chorzele, Czarna Wieś (stacja kolejowa), Czerniewice (stacja kolejowa), Czyżewo, Dąbrowa Grodzieńska, Filipów, Drohiczyn (nad Bugiem), Dziewule, Garbatka, Gołąb, Goniądz, Gródek Białostocki, Jarosław, Jedlnica, Józefów, Kamińsk, Knyszyn, Koniecpol, Konstantynów Podlaski, Korczew, Kornica, Kraśnik, Krasnosielc, Kunów, Kuźnica, Krzywda, Leopoldów, Łapiguz, Łaskarzew, Łochów, Łomazy, Łysów, Michalin, Miedzeszyn, Mielnik, Mordy, Motycz, Mszczonów, Nadbrzezie, Nasielsk, Nieborów, Niekłań, Nowogród, Odolion, Olsztyn, Opatówek, Parczew, Piaski, Piława, Piszczac, Piątnica, Płyćwia, Pniewo, Potok Złoty, Raczki, Radość, Radziwiłłów, Rajgród, Rogów, Rokiciny, Roszki, Rożan, Ruda Tulubska, Rudniki, Sarnaki, Sędziszów, Słotwiny, Słowiki Nowe, Śniadowo, Sobolew, Sobienie Jeziory, Solec, Siemiatycze, Stawiski, Stawiszyn, Sterdyń, Suchedniów, Suchowola, Świder, Swidnik, Szepietowo, Tarczyn, Telaki, Teresin, Terespol, Trawniki, Suszyn, Ujazd, Uściług, Waganiec, Wąwolnica, Winiary, Wizna, Wiżajny, Wohyń, Zagnańsk, Zajezierze, Zaklików, Zawada, Zwierzyniec Lubelski, Żarki, Życzyn, Żylin.

Fordon, Odolanów, Skarzewo, Strzałkowo, Tuchola.

Balin, Bełżec, Bierzanów, Bogdanówka, Bolechowicze, Bolęcin, Borki Wielkie, Byczyna, Brzezinka, Chełmek, Chocznia, Chyrów, Ciężkowice, (koło Szczakowej), Cisna, Czyżyny, Czernichów, Dobrowlany, Dora (obok Jaremcza), Hrebenów, Inwalid, Jabłonka Niżna, Jawiszowice, Jamna (obok Jaremcza), Jaremcze, Jasienica, Jedlicze, Jezierna, Krasne, Lesienice, Libiąż, Lubień,

Ławoczne, Łodygowice, Łupków, Łupków Nowy, Medyka, Mikuliczyn, Olszanica, Podleśniów, Posada Chyrowska, Rajcza, Roczyny, Rożanka, Rychcice, Sianki, Sichów, Sławsko, Słocina, Sobniów, Sokoliki, Sporysz, Stojanów, Stróże, Sułkowice, Synowódzko Wyżne, Synowódzko Niżne, Swiątniki, Szkło, Tartarów, Targanice, Trzciana, Tuchla, Węgierska Górka, Wola Rzędzińska, Worochta, Zabierzów, Zagórnik, Zagórz, Zagórzany, Zełenianka, Zwierzyce, Żurawica.

Aleksandrowice, Bielsk Stary, Brenna, Bystra, Chybi, Dzięgielów, Istebna, Jaworzynka, Kaczyce, Kamienica, Koniaków, Leszna Górna, Marklowice Górne, Międzyrzecze, Mnisztwo, Pastwiska, Pogwizdów, Puńców, Wapiennica, Wilamowice, Zebrzydowice.

V klasa.

Wszystkie pozostałe miejscowości.

§ 2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 13, poz. 76), w sprawie podziału miejscowości, dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyźnianego, na ziemiach przyłączonych do Rzeczypospolitej na zasadzie umowy o preliminarjach pokoju i rozejmie w Rydze, pozostaje bez zmiany.

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Skarbu:
Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski

(Dziennik Ustaw № 37 z dn. 30.IV. 1921 r. poz. 224).

Instrukcja dla Powiatowych Komitetów Nadawczych

z dnia 16 kwietnia 1921 r.

w przedmiocie przejmowania ziemi na własność Państwa i nadania ziemi żołnierzom W. P. w myśl ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. z r. 1921 № 4 poz. 17 i 18) i rozporządzeń z dnia 16 marca 1921 r. (Dz. Ust. z r. 1921 № 27 poz. 157) i z dnia 23 marca 1921 r. (Dz. Ust. z r. 1921 № 31 poz. 192).

I. Przejęcie ziemi.

§ 1. Przejmowanie na własność Państwa ziem, wymienionych w art. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r., odbywać się ma na podstawie wykazów tych ziem, sporządzonych według poniżej zamieszczonych wskazówek.

Sporządzenie takich wykazów należy do powiatowych referentów rolniczych, którzy korzystać mogą z sił pomocniczych i niezbędnych środków komunikacyjnych, dostarczonych przez władze wojskowe, za pośrednictwem przedstawiciela M. S. Wojsk. w Pow. Kom. Nad.

§ 2. Wykazy powyższe zawierać mają, osobno dla każdego majątku, podlegającego przejęciu, następujące dane:

a) nazwa majątku, wsi, gminy;
b) ogólny obszar (w hektarach);
c) określenie jakości gleby;
d) obszar poszczególnych użytków (w hektarach), a to: ziemi ornej, pastwisk, sadów, dróg, ziemi pod budynkami, lasów i wód;
e) obszar nieużytków (w hektarach);
f) przestrzeń zagospodarowana (w hektarach);
g) obciążenie serwitutami;
h) ilość, rodzaj, wielkość i jakość budynków mieszkalnych i gospodarczych oraz czy i przez kogo zajęte;
i) przedsiębiorstwo przemysłowe i w jakim stanie;
j) ilość służby folwarcznej i funkcjonarjuszy zarządu;
k) ilość i rodzaj inwentarza żywego i martwego;
l) nazwisko i imię właściciela, osoby jego prawa reprezentującej oraz stwierdzenie ich obecności, względnie nieobecności w dniu 1 kwietnia 1921 r.;
m) nazwisko i imię dzierżawcy i termin dzierżawy.

§ 3. Ziemie, wymienione w art. 1 ustawy przejmowane być mają w całości z wyjątkiem ziem, należących do duchowieństwa wyznania katolickiego, oraz do fundacyj, które mogą być przejęte dopiero na podstawie uprzednich decyzyj M. R. i D. P.

Z ziem, należących do duchowieństwa wyznań niekatolickich, pozostawione być mają w użytkowaniu każdej parafji lub klasztoru tychże wyznań:

a) grunty, na których wzniesione są klasztory, cerkwie i budynki, zajmowane przez duchowieństwo parafjalne oraz służbę cerkiewną;
b) grunty wewnątrz ogrodzeń klasztornych, cerkiewnych i cmentarnych;
c) ogrody owocowe i warzywne, znajdujące się przy osadach proboszczowskich i osadach służby cerkiewnej;
d) grunty orne i łąki przestrzeni ogólnej, łącznie z ogrodami (p. c.), nie większej, niż 36 hektarów (33 dziesięcin).

§ 4. Ziemie prywatne przejmowane być mają w całości lub w części, stosownie do postanowień § 8 rozporządzenia z dnia 16 marca 1921 r., przyczem oznaczenie, który folwark obszaru nie przekraczającego 400 ha wyłączony być ma dla właściciela, należy pozostawić właścicielowi.

Przy przejmowaniu ziem prywatnych przestrzegana być winna kolejność wskazana w § 9 rozporządzenia z dn. 16 marca 1920 r. przyczem gospodarstwa o wysokiej kulturze nasiennej, hodowlanej lub rybnej, istniejące w chwili wejścia w życie Ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. jak również gospodarstwa wysoce uprzemysłowione, mogą być przejmowane dopiero po przejęciu ziem innych kategoryj; w razie pozostawienia tych gospodarstw ich dotychczasowym posiadaczom, dopuszcza się zachowanie ich obszarów w całości lub w pewnej określonej części niezbędnej dla utrzymania na odpowiedniej wysokości kultury rolniczej kraju.

§ 5. Obszary leśne, należące do ziem, wymienionych w art. 1 ustawy, przejęte będą wraz z temi ziemiami w całości, należące zaś do ziem prywatnych, o ile nie przekraczają 60 ha.

§ 6. Na podstawie danych zawartych w wykazach majątków, i przy uwzględnieniu kolejności przejmowania w myśl § 9 rozporządzenia z dnia

16 marca 1921 r., Powiatowy Komitet Nad. wydaje orzeczenie o przejęciu danego majątku na własność Państwa.

W razie potrzeby — przeprowadzenie postępowania dowodowego w myśl § 5 rozporządzenia z dn. 16 marca 1921 r. odbyć się może w drodze komisyjnego zbadania na miejscu, podlegającego przejęciu obszaru.

§ 7. Orzeczenie P. K. N. ma być podpisane przez tych członków Komitetu, przy których współudziale je wydano.

Przebieg obrad P. K. N. przy wydaniu orzeczenia ma być wpisany do protokułu obrad, w którym również ma być zapisane zdanie mniejszości członków P. K. N. w razie, gdyby orzeczenie nie zapadło jednogłośnie.

Członkowie Pow. Kom. Nad., którzy w danej sprawie są osobiście lub pośrednio (stosunki rodzinne i t. p.) zainteresowani nie mogą brać udziału ani w rozstrzygnięciu takich spraw, ani w ich wykonaniu.

§ 8. Obwieszczenie orzeczenia, o ile nie nastąpi w drodze ogłoszenia w miejscowym piśmie urzędowem, winno być dokonane w ten sposób, iż sporządzone być mają dwa odpisy orzeczenia, z których jeden przesłany być ma do urzędu gminnego tej miejscowości, w której położony jest przejmowany majątek, z poleceniem bezzwłocznego podania orzeczenia do publicznej wiadomości, zaś drugi wywieszony na tablicy ogłoszeń urzędowych w siedzibie Pow. Kom. Nad.

Władze gminne zawiadomią P. K. N. o dniu, w którym dokonano obwieszczenia.

§ 9. Od dnia dokonania obwieszczenia w siedzibie Pow. Kom. Nad. biegnie trzydziestodniowy termin do wniesienia przez strony interesowane, odwołania.

W tym czasie akta sprawy, z wyjątkiem protokułów obrad, winny być dostępne do przejrzenia przez strony interosowane lub ich pełnomocników.

§ 10. W razie wniesienia odwołania Pow. Kom. Nad. bada przedewszystkiem, czy nie został przekroczony termin odwołania i w razie przekroczenia terminu zwraca je jako spóźnione wnoszącemu z odpowiedniem zawiadomieniem.

Jeśli odwołanie wniesiono w przepisanym terminie, P. K. N. w przeciągu najdalej trzech dni po upływie terminu odwołania przedstawia odwołanie Komisji Odwoławczej wraz z wszystkimi aktami sprawy i odpowiedniem wyjaśnieniem okoliczności przytoczonych w odwołaniu.

§ 11. Gdy orzeczenie o przejęciu stanie się prawomocne, czy to przez decyzję Komisji Odwoławczej, czy też wskutek niewniesienia odwołania w przepisanym terminie, wyznaczony ma być termin dokonania objęcia w posiadanie przejmowanej ziemi przez delegowanego do tej czynności członka P. K. N., którą to funkcję należy z reguły powierzać powiatowemu referentowi rolniczemu.

O terminie zamierzonego objęcia w posiadanie zawiadomione być mają osoby wymienione w § 10 rozporządzenia z dnia 16 marca 1921 r., oraz wójt gminy, jako przedstawiciel miejscowej władzy administracyjnej, który ze swej strony winien powołać dwóch świadków; nadto w razie potrzeby zaproszeni być mają rzeczoznawcy.

§ 12. W oznaczonym terminie i miejscu, po stawieniu się tych uczestników, których obecność jest konieczna (§ 10 rozporządzenia z dnia 16 marca 1921 r.) następują oględziny przejmowanego majątku.

Podczas oględzin sprawdzone być mają wszystkie szczegóły, zawarte w wykazie, dokonane być mają wyłączenia na rzecz właściciela (§ 3 i 4 instrukcji) oraz opis granic, a wynik oględzin spisany w protukule oględzin.

§ 13. Przy przejmowaniu ziem, wymienionych w art. 1 ustawy, ulegają przejęciu także: inwentarz żywy i martwy, po uprzedniem opisaniu i oszacowaniu według przeciętnych cen miejscowych, oraz zakłady przemysłowe.

Istniejące na tych ziemiach dzierżawy winny uledz zlikwidowaniu w drodze układu z dzierżawcami, po uprzedniem zbadaniu i oszacowaniu poczynionych przez dzierżawcę nakładów, w każdym razie pozostawiona być ma dzierżawcy możność zebrania w roku bieżącym plonów z obszarów przez nich zagospodarowanych i w tym polu pozostawiona w ich użytkowaniu przestrzeń przez nich faktycznie zagospodarowana oraz możność zatrzymania własnego inwentarza, stosownie do postanowień poszczególnych umów dzierżawnych.

W przedmiocie ochrony małorolnych dzierżawców obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1921 r. w przedmiocie przedłużenia terminu wstrzymania eksmisji (wysiedlenia) małorolnych dzierżawców w powiatach, na które rozciągał się zakres działania b. Zarządu Cywilnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego i b. Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich (Dz. U. z r. 1921 № 19 poz. 110).

§ 14. Przy przejmowaniu ziem prywatnych inwentarz żywy i martwy oraz zakłady przemysłowe ściśle związane z przejmowanem gospodarstwem podlegają przejęciu, po uprzedniem opisaniu i oszacowaniu według przeciętnych cen miejscowych tylko w tych wypadkach, gdy dany obszar przejmowany jest na własność Państwa w całości (bez wyłączenia zeń dla właściciela folwarku obszaru nie przekraczającego 400 ha).

Istniejące na ziemiach prywatnych dzierżawy uledz winny takiej samej likwidacji jak dzierżawy na ziemiach wymienionych w art. 1 ustawy, o ile dany obszar przejmowany jest w całości, w innych zaś wypadkach prawa dzierżawców mają być ograniczone do obszaru pozostawianego właścicielowi.

§ 15. Po dokonanem przejęciu P. K. N. poweźmie postanowienia co do służby folwarcznej i funkcjonarjuszów zarządu w myśl następujących zasad:

a) w majątkach, przejmowanych w całości, stosunki służbowe służby folwarcznej i funkcjonarjuszy zarządu uledz mają rozwiązaniu. Wypowiedzenie służby nastąpić winno po uprzedniem dokładnem zbadaniu, które osoby należą rzeczywiście do służby folwarcznej i zarządu. Termin wypowiedzenia, przepisany przez prawo, określony być ma stosownie do terminów, w jakich służba folwarczna i funkcjonarjusze zarządu w myśl zawartej z pracodawcą umowy, pobierać mieli wynagrodzenie. Np. wypowiedzenie nastąpi w terminie miesięcznym, jeśli w umowie było ustalone miesięczne wypłacanie wynagrodzenia. Jeśli funkcjonarjusze zarządu są urzędnikami państwowymi, wówczas w miejsce wypowiedzenia należy zawiadomić ich władzę przełożoną z wnioskiem na zwolnienie.

b) w majątkach, przejmowanych częściowo, uregulowanie spraw służby folwarcznej i zarządu pozostawione być ma właścicielowi wyłączonego folwarku.

§ 16. Odpis orzeczenia o przejęciu, należycie uwierzytelniony, zgłoszony ma być w ciągu 3-ch dni od daty uprawomocnienia orzeczenia u właś-

ciwego rejenta lub pisarza hipotecznego z wnioskiem na wniesienie do ksiąg hipotecznych tytułu własności na rzecz Państwa.

§ 17. W każdym poszczególnym wypadku w ciągu dni 8-u po dokonanem przejęciu ma być przesłane do właściwej Komisji Odwoławczej treściwe sprawozdanie.

II. Kolonizacja.

§ 18. Pow. Kom. Nad. ustala ilość i kolejność przeznaczonych do parcelacji majątków, biorąc pod uwagę przedewszystkiem objekty, gdzie do natychmiastowego podjęcia prac parcelacyjnych nie stoją na przeszkodzie stosunki agrarne (np. trudna do zlikwidowania szachownica z gruntami włościańskimi, serwituty i t. d.) lub powikłanie natury prawnej, (drobne dzierżawy i t. d.). — Następnie Komitet Nadawczy ustala w przybliżeniu dla każdego poszczególnego majątku przeciętną wielkość kolonji, stosownie do § 7 rozporządzenia z dnia 23 marca 1921 r. i doręcza delegatowi Głównego Urzędu Ziemskiego w Kom. Nadawczym spisy b. wojskowych, dla których winny być wyznaczone kolonje. Spisów tych Komitetowi Nad. dostarczy M. S. Wojsk. z następującemi załącznikami:

1) dowód o zakwalifikowaniu na otrzymanie opłatnie lub bezpłatnie ziemi w myśl art. 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r.;
2) zaświadczenie zwierzchności gminnej miejsca stałego zamieszkania o ilości posiadanej ziemi;
3) dowód zwolnienia lub bezterminowego urlopowania z wojska lub też zezwolenie Głównego Urzędu Ziemskiego, o ile kandydat służy w wojsku lub pełni służbę publiczną, a to zgodnie z postanowieniami § 11 rozporz. z d. 23/3 1921 r.

§ 19. Przy wyznaczeniu kolonij dla poszczególnych kandydatów należy stosować się do następujących zasad: 1) należy uwzględniać grupy, tworzone przez samych osadników, 2) o ile osadnicy sami nie utworzą grupy, pożądane jest dla osadników, pochodzących z jednej miejscowości lub też z jednego oddziału wojskowego, przeznaczyć kolonje obok siebie leżące.

§ 20. Sporządzenie ogólnego planu parcelacyjnego należy do delegata Głównego Urzędu Ziemskiego; plan parcelacji winien uwzględniać wyłączenie gruntów na cele użyteczności publicznej oraz wyłączenie zabytków historycznych, architektonicznych, pomników przyrody, terenów zawierających bogactwa mineralne, cennych budowli, urządzeń i t. d. Z parcelacji winny być również wyłączone wody i nieużytki, o ile zajmują większe przestrzenie i nadają się jedynie do zalesienia lub zmeljorowania przez Państwo. Plan parcelacji winien również przewidzieć pozostawienie pewnej ilości gruntów na cele zamiany, gruntów na wzmocnienie sąsiednich karłowatych małorolnych gospodarstw, dla miejscowej służby folwarcznej, oraz na zlikwidowanie serwitutów, o ile służebności ciążą na majątku.

Wyłączenia na cele użyteczności publicznej ogólnej będą dokonywane według § 11 rozporządzenia z dnia 16 marca 1921 r. Wyłączenia na cele użyteczności publicznej miejscowej (szkolnej, wyznaniowej, gminnej, szpitalnej) będą dokonywane w porozumieniu z przedstawicielami zainteresowanych urzędów i instytucyj.

Plan parcelacyjny winien opierać się na zasadach, przewidzianych w instrukcji parcelacyjnej dla Urzędów Ziemskich, jednakże klasyfikacja i pomiary będą dokonane sposobem uproszczonym.

§ 21. Pow. Kom. Nad. po porozumieniu z właściwym Okręgowym Zarządem Lasów Państwowych określi, które z przestrzeni leśnych, przejętych na własność Państwa, przeznaczone być mają na zaspokojenie doraźnych potrzeb (wzniesienie niezbędnych budynków mieszkalnych i gospodarczych i t. p.) osadników wojskowych, w myśl postanowień art. 8 p. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom W. P. i stosownie do przepisów o udzielaniu pomocy państwowej osadnikom wojskowym.

Następnie przestrzenie leśne, nieprzeznaczone na powyższe cele winny być przekazane Okr. Zarz. Lasów Państwowych.

Jeśli jednak O. Z. L. P. ze względu na niemożność prowadzenia na tych przestrzeniach leśnych racjonalnej gospodarki leśnej (zbyt mały obszar i t. p.) nie będą mogły ich przejąć, wówczas powinny być one rozdzielone między osadników przy wliczeniu ich obszaru do nadanej im osady i uwzględnieniu położenia poszczególnych osad.

§ 22. Sporządzenie szczegółowego technicznego projektu parcelacji, wprowadzenie go na grunt i inne prace pomiarowe będą wykonane pod kierownictwem i nadzorem organów Głównego Urzędu Ziemskiego przez personel techniczny, przydzielony przez Min. Spraw Wojsk. oraz w miarę możności przez personel G. U. Z.

§ 23. Grunty, przeznaczone dla miejscowej służby folwarcznej i na wzmocnienie sąsiednich karłowatych i małorolnych gospodarstw, winny być przekazane Urzędom Ziemskim.

§ 24. Po wykonaniu projektu na gruncie osadnicy będą w myśl § 16 rozporządzenia z dnia 23 marca 1921 r. wprowadzeni w posiadanie przez delegata G. U. Z. i otrzymają tymczasowe świadectwa. W tymczasowych świadectwach winno być zastrzeżone, że projekt jest tymczasowy, a granice i przestrzeń kolonij i parcel będą ostatecznie ustalone po dokonaniu uzupełniających prac pomiarowych i zatwierdzeniu projektu przez Komitet Nadawczy. Grunta, wyłączone z pod kolonizacji, winny być protokularnie przekazane władzy administracyjnej I-ej instancji.

§ 25. Po dokonaniu uzupełniających prac pomiarowych plan parcelacyjny zostaje rozpatrzony celem zatwierdzenia go ewent. wprowadzenia zmian przez Komitet Nadawczy.

§ 26. Po zatwierdzeniu projektu przez Kom. Nadawczy osadnicy otrzymują od Komitetu odpowiednie akta nadawcze.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
T. Wilkoński

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

OKÓLNIK № 293

do P. Naczelnika Wydziału Ochrony Lasów M. R. i D. P., PP. Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Warszawskiego, Okręgowych Inspektorów Ochrony Lasów, oraz P. Generalnego Delegata Rządu dla Galicji i Krajowego Inspektora Lasów we Lwowie

w przedmiocie

postępowania przy wyznaczaniu drewna budulcowego dla celów odbudowy na okres 1920/1—1924/5 r.

Zarządzeniem z dn. 1 lutego r. b. № 313 — 317 poleciłem pp. Inspektorom Ochrony Lasów przeprowadzenie prac, mających na celu wyznaczenie drewna budulcowego dla celów odbudowy z lasów prywatnych w pierwszym roku okresu odbudowy 1920/1-ym, dozwalając posiłkowanie się przy pracach tych wyłącznie danemi posiadanemi przez pp. Inspektorów, oraz ogólną znajomością lasów bez przedsiębrania szczegółowych ich badań.

Taki uproszczony sposób postępowania wywołany był jednak tylko koniecznością przeprowadzenia prac wspomnianych w tempie przyspieszonem (do dn. 15. II. r. b.) i nadal bezwarunkowo nie może być stosowany.

Ścisłe określenie ilości drewna budulcowego, zajętego na mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 2 września 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1920 № 89, poz. 586), winno być oparte na szczegółowym materjale faktycznym, osiągniętym drogą dokładnego zbadania stanu lasów prywatnych.

W tym też celu polecam pp. Okręgowym Inspektorom O. L. przystąpić niezwłocznie wraz ze wszystkimi technikami O. L. w Okręgu do planowego badania stanu lasów prywatnych i opartego na tem określeniu przypadającej z tych lasów ilości drewna budulcowego na cały okres odbudowy (1920/1—1924/5). Sporządzone na miejscach protokuły winny być nadsyłane w odpisach do Ministerstwa Rolnictwa i D. P. co miesiąc, 15-go dnia każdego miesiąca, poczynając od 15-go maja; samo zaś badanie ukończone być winno w ciągu 5 miesięcy t. j. do dnia 15 września r. b.

W celu osiągnięcia jak największej dokładności w badaniach oraz ze względu na potrzebę zgromadzenia materjałów dla późniejszej kontroli dokonanych badań, — postanowienia okólnika № 216 (Dz. Urz. M. R. i D. P. z 1920 r. № 12) uzupełniam jak następuje:

1) protokuł każdy powinien zawierać ścisłe dane, dotyczące nietylko ogólnego obszaru lasu w majątku, lecz i obszaru każdej jednostki gospodarczej w tych lasach, bez względu na to, czy las podzielony jest na te jednostki według planu gospodarczego, czy też dzieli się na nie (wobec braku planu gospodarczego) tylko zgodnie z przyjętym przez właściciela sposobem gospodarowania w lesie;

2) stan lasu w każdej jednostce gospodarczej winien być szczegółowo opisany według klas wieku, gatunku, wzrostu i zwarcia; w lasach, urządzonych według planu gospodarczego z uwzględnieniem zmian, jakie w tych drzewostanach zaszły w okresie ubiegłym od czasu sporządzenia planu, — w lasach zaś nieurządzonych według obecnego stanu lasu.

Najszczegółowiej w protokóle zamieszczone być winny dane powyższe co do drzewostanów w miejscach, przeznaczonych na wyrąb dla celów odbudowy, przyczem w wypadku projektowania przenoszenia zrębów z miejsc

planem wyznaczonych na inne, opisane być winny drzewostany na miejscu zrębów planowych i na miejscach pod te zręby nowoprojektowanych;

3) podając obszar powierzchni niezalesionych w każdej jednostce gospodarczej majątku leśnego, określić się winno w protokule, gdzie te powierzchnie są położone, kiedy powstały i z jakiego powodu (wyrąb na sprzedaż, na żądanie okupantów, na zaspokojenie potrzeb odbudowy, z dawnych przedwojennych wyrębów, z dawnych halizn i t. p.);

4) przy określaniu wyrębu rocznego podać go trzeba w lasach urządzonych ściśle według planu, w nieurządzonych zaś obliczyć według ustosunkowania klas wieku i najwięcej odpowiadającej dla kolei rębowej lasu;

5) zgodnie z powyższemi 4 ma punktami lasy każdego majątku mogą zawierać wszystkie lub tylko niektóre poniżej wyszczególnione oddzielne jednostki gospodarcze, które winny być w protokule osobno traktowane, a mianowicie:

a) obręb urządzony wysokopienny, obciążony służebnościami,
b) obręb urządzony wysokopienny, wolny od służebności,
c) obręb urządzony niskopienny, obciążony służebnościami,
d) obręb nieurządzony niskopienny, wolny od służebności,
e) obręb nieurządzony wysokopienny, obciążony służebnościami,
f) obręb nieurządzony wysokopienny, wolny od służebności,
g) obręb nieurządzony niskopienny, obciążony służebnościami,
h) obręb nieurządzony niskopienny, wolny od służebności,
k) obręb, przeznaczony w całości do wyrębu i zmiany w nim gruntu z pod lasu na inny rodzaj użytkowania.

6) We wszystkich tych jednostkach ilość drewna budulcowego dla celów odbudowy winna być w każdym majątku określona osobno na cały okres odbudowy 1920/1—1924/5 (dziesięciolecie w lasach wolnych od służebności i pięciolecie plus zaległe zręby w lasach, służebnościami obciążonych), — przyczem w protokule zaznaczyć trzeba, jakie ilości zajętego już uprzednio drewna budulcowego całość tych lasów obowiązują, a to:

1) wyznaczone do czasu wydania Rozporządzenia z dnia 2/IX. 1920 r. (Dz. Ust. z 1920 r. № 89 poz. 586) i
2) wyznaczone w bieżącym roku na podstawie tegoż Rozporządzenia (art. 11-ty).

Wzywając pp. Inspektorów Ochrony Lasów do podjęcia prac omawianych z całą energją i gorliwością, polecam panom ścisłe przestrzeganie przepisów obowiązujących co do świadczeń lasów prywatnych na rzecz odbudowy i czujną opiekę nad tem, aby wynikające z powołanych przepisów ciążące na lasach prywatnych obowiązki wykonane były w całej rozciągłości.

Wszelką ujawnioną w tej mierze pobłażliwość zmuszony będę potraktować z całą surowością aż do usunięcia winnego urzędnika ze służby państwowej włącznie.

Warszawa, dn. 18 kwietnia 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Dyrektor Departamentu Leśnictwa:
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 294

do PP. Wojewodów: Warszawskiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego, Białostockiego, Nowogródzkiego, Poleskiego i Wołyńskiego, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej i Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów

w przedmiocie

zatrudnienia inwalidów wojennych w instytucjach państwowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych, chcąc dać pracę inwalidom wojennym bezrobotnym, zwróciło się do wszystkich Władz Centralnych z apelem, aby w miarę uzdolnienia fizycznego przyjmowano tych inwalidów do instytucyj państwowych.

Niektóre instytucje odmawiają przyjęcia, argumentując małą wydajność pracy, wywołaną ułomnością kandydatów.

Ze względu na to, że różne rodzaje ułomności fizycznych powodują różne stopnie utraty zdolności pracy, a zatem w wielu wypadkach inwalidzi mogą być z całą korzyścią do odpowiednich prac zużytkowani, polecam Panom, by przy obsadzie posad w pewnych kategorjach czynności, lub też przyjmowaniu pracowników dziennych (akordentów) do robót leśnych i rolnych zasadnicze pierwszeństwo przysługiwało inwalidom wojennym, choćby niezupełnie wykwalifikowanym, którzy dają rękojmie, że w niedługim czasie odpowiedzą wymogom danego zajęcia.

Będzie to dla nich zasłużoną nagrodą za poświęcenie, złożone dla dobra Państwa.

Warszawa, dn. 18 kwietnia 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 295

do PP. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej i Kierowników podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

wynagrodzenia gońców młodszych i gońców starszych poniżej 18-go roku życia.

Ze względu na niedogodności, jakie pociąga za sobą regulowanie sprawy wynagrodzenia gońców młodszych oraz gońców starszych poniżej lat 18 w drodze okólników i rewizji umów służbowych, Prezydjum Rady Ministrów pismem z dnia 22 marca 1921 r. № 5105 podało do wiadomości ustalone w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zasady, któremi kierować się należy na przyszłość w wykonaniu art. 3 rozporządzenia Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 77 poz. 520), a mianowicie:

1) Wynagrodzenie gońców starszych poniżej lat 18 wynosi ¾ uposażenia 1-go stopnia płacy funkcjonarjuszów niższych ze stosownym dodatkiem drożyźnianym (zależnie od klas miejscowości).

Cyfry, z obliczenia wypadające, zaokrąglać należy do dziesiątek przez obcięcie jednostek (np. zamiast 937 mk. p. 930 mk. p.).

2) Wynagrodzenie gońców młodszych wynosi ½ uposażenia 1-go stopnia płacy funkcjonarjuszów niższych ze stosownym dodatkiem drożyźnianym. Przy ustalaniu kwot wynagrodzenia stosować należy również zasadę podaną pod 1.

Utrzymuje się nadal w mocy postanowienie, że gońcy młodsi i gońcy starsi poniżej lat 18 mogą być przyjmowani tylko jako pracownicy kontraktowi.

Powyższemi postanowieniami wynagrodzenie wymienionych gońców zostało dostosowane do uposażenia 1-go stopnia płac niższych funkcjonarjuszów państwowych, zmieniać się więc ono będzie automatycznie i równolegle ze zmianami uposażenia tychże funkcjonarjuszów państwowych, względnie ze zmianą mnożnika.

Wynagrodzenie powyższe ma być tym pracownikom nadal wypłacane z dołu.

W powołaniu się przeto na okólnik z dnia 20 stycznia 1921 r. № 262 polecam Panom, by ze wszystkimi zatrudnionymi obecnie gońcami młodszymi, względnie gońcami starszymi poniżej 18 lat spisali niezwłocznie nowe umowy służbowe przy zastosowaniu formularza i przepisów, zawartych w okólniku z dnia 25 marca 1921 r. № 283, w przyszłości zaś spisywali indywidualne umowy tylko w razie przyjęcia nowego kandydata na służbę.

W granicach, wytkniętych powyżej powołanym okólnikiem №283 i wzorem umowy, możliwe są modyfikacje i zmiany tylko o tyle, o ile nie rozszerzają uposażeń i korzyści pracownikowi kontraktowemu przyznanych. Tak np. zamiast Komisji dyscyplinarnej rozstrzygać powinna o winie władza służbowa.

Postanowienia niniejsze wchodzą w życie z dniem 1 marca 1921 r.

Warszawa, dn. 22 kwietnia 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK № 296

do PP. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów, oraz PP. Wojewodów: Warszawskiego, Łódzkiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Nowogródzkieeo, Poleskiego i Wołyńskiego i Pana Generalnego Delegata Rządu we Lwowie

w przedmiocie

zestawienia wiadomości o udziale urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w czynnej służbie wojskowej przy obronie Państwa.

W celu zestawienia wiadomości o udziale urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w służbie wojskowej przy obronie Państwa, oraz uzupełnienia temi wiadomościami ich akt osobistych,

polecam Panom sporządzić podług załączonego wzoru i przedstawić w terminie do 1 czerwca r. b. wykazy imienne wszystkich takich pracowników i pracowniczek z zaznaczeniem w osobnych rubrykach:

a) poległych na polu walki lub w szpitalach na skutek ran,
b) zaginionych bez wieści,
c) wziętych do niewoli,
d) odznaczonych za waleczność, — i
e) uznanych za inwalidów.

Odpisy ewentualnych dowodów lub korespondencji, stwierdzającej podane daty, należy załączyć do żądanych wykazów.

Warszawa, dn. 22 kwietnia 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 297

do PP. Wojewodów Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Warszawskiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego i Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, oraz PP. Inspektorów i Komisarzy ochrony lasów

w przedmiocie

żywicowania sosny w lasach prywatnych.

Uważając sprawę żywicowania za wysoce aktulalną i mającą doniosłe znaczenie ekonomiczne dla podniesienia rentowności gospodarstwa leśnego i wzrostu bogactwa krajowego, wyjaśniam, że żywicowanie sosny, jak i wszelkiego rodzaju uboczne użytkowanie płodów leśnych może być dopuszczone w lasach prywatnych, o ile ono z głównym celem utrzymania trwałości użytków da się pogodzić. Wobec tego sprawa ta, jak i wszelkie inne zarządzenia i działania gospodarcze właścicieli, ulegać powinna szczegółowej opiece i nadzorowi Urzędów Ochrony Lasów, których obowiązkiem jest zwracać baczną uwagę na to, aby czynność żywicowania nie przybrała rozmiarów szkodliwych dla użytkowania głównego w lasach prywatnych.

PP. Wojewodowie winni za pośrednictwem właściwych Inspektorów i Komisarzy ochrony lasów, oraz innych powołanych organów Urzędów Ochrony Lasów pilnie czuwać nad tem, aby pozyskiwanie żywicy uskuteczniona tylko w tych drzewostanach sosnowych i na tych drzewach, które są przeznaczone do wycięcia w najbliższych pięciu latach, o ile nie stoją temu na przeszkodzie ciążące na tych drzewostanach służebności.

Ponieważ w myśl art. 22 Instrukcji M. R. i D. P. z dn. 30/VI 1919 r. (Dz. U. M. R. i D. P. № 11 z 1919 r.) użytkowanie lasów, obciążonych służebnościami włościańskiemi, może być dopuszczone w celu przemysłowym tylko pod warunkiem zaprowadzenia prawidłowego gospodarstwa leśnego, przeto i żywicowanie sosny, posiadające niewątpliwie charakter przemysłowy, może być dopuszczone jedynie tylko w lasach urządzonych według zasad, objętych przepisami, zawartemi w wyżej wymienionej Instrukcji M. R. i D. P. Z chwilą unieważnienia zatem planu gospodarstwa leśnego powinno być jednocześnie wstrzymane pozyskiwanie żywicy, będące użytkowaniem lasu w celu przemysłowym.

Wzór do Okólnika № 296.

L. p.	Nazwisko i imię funkcjonarjusza	Stanowisko służbowe zajmowane przed odejściem do wojska	Miejsce służbowe	Pełnił czynną służbę wojskową w oddziale .... jako .... (ochotnik, poborowy)	Poległ na polu walki lub w szpitalach wskutek ran	Zaginął bez wieści	Wzięty do niewoli	Odznaczony za waleczność	Uznany za inwalidę z przyczyn	Uwagi
					data			rodzaj odznaczenia		

Od pozyskiwania żywicy wyłączone być powinny na obszarze b. zaboru rosyjskiego te przestrzenie leśne, które w myśl art. 3 i 4 powołanej instrukcji zostały uznane za ochronne. Również wzbronione być winno pozyskiwanie żywicy na obszarze b. zaboru austrjackiego w lasach zamkniętych na podstawie §§ 19 i 20 Ustawy lasowej z dn. 13/XII 1852 r. (Dz. U. P. № 250) i na tych przestrzeniach leśnych, którym w myśl §§ 6 i 7 tej samej ustawy został przyznany charakter lasów ochronnych.

Proszę o wydanie stosownych zarządzeń podwładnym organom, aby ściśle stosowały się do wyżej wymienionych przepisów.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

Dyrektor Departamentu Leśnictwa
J. Miklaszewski

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1921 r.

RUCH SŁUŻBOWY.

Na podstawie art. 10 „Tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych"—zamianowani zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych:**

p. o. technika meljoracyjnego Wacław Pióro—technikiem meljoracyjnym w Urzędzie Wojewódzkim Warszawskim od dnia 1 lutego 1921 r.

p. o. inspektora rolnego Zygmunt Szostak—inspektorem rolnym w Wydziale Rolnictwa i Weterynarji Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi od dnia 5 marca 1921 r.

p. o. referenta w Wydziale Hodowli Koni Stanisław Schuch—inspektorem technicznym w Zarządzie Stadnin Państwowych od dnia 8 marca 1921 r.

WYDAWNICTWA
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH.

№ 1. STOSUNKI ROLNICZE KRÓLESTWA KONGRESOWEGO. Praca zbiorowa, opracowana pod ogólnym kierunkiem Podsekretarza Stanu. Stanisława Janickiego, redagowana przez d-ra Stefana Rosińskiego i Feliksa Ubysza. Stronic XLIII + 641. (Wyczerpane).

№ 2. Prof. Zdzisław Ludkiewicz. POLITYKA AGRARNA. Str. XII+371, (Wyczerpane).

№ 3. Prof. I. Mikułowski-Pomorski. REFORMA AGRARNA W ROSJI w r. 1917. Str. 51. Cena Mk. 35.—

№ 4. Inż. K. Łubkowski. WYRÓB TORFU LANEGO SPOSOBEM DUŃSKIM. Z 9 ilustracjami. Str. 76. Cena Mk. 40.—

№ 5. NIEMIECKIE ZAMIERZENIA KOLONIZACYJNE W POLSCE R. 1919. Str. 180. Cena Mk. 90.—

№ 6. Prof. S. Moszczeński. POSZUKIWANIE CENNOŚCI GRUNTÓW I MAJĄTKÓW WIEJSKICH. Str. 350. Cena Mk. 150.—

№ 7. A. Rose. BILANS HANDLOWY ZIEM B. ZABORU PRUSKIEGO. Str. 697. Cena Mk. 300.—

№ 8. Prof. Karol Różycki. PROJEKT PAŃSTWOWEJ ORGANIZACJI HODOWLI BYDŁA. Cena Mk. 65.—

№ 9. D-r Ludwik Garbowski. OCENA NASION U NAS I ZAGRANICĄ. Str. 125. Cena Mk. 65.—

№ 10. INSTRUKCJA DLA STACJI METEOROLOGICZNYCH SIECI POLSKIEJ. Cena Mk. 300.—

№ 11. Prof. Inż. St. Biedrzycki. MASZYNY I NARZĘDZIA ROLNICZE W MNIEJSZEM GOSPODARSTWIE ROLNEM. Z 104 ilustracjami. Str. 127. Cena Mk. 70.—

№ 12. PROGRAM LUDOWEJ SZKOŁY ROLNICZEJ ŻEŃSKIEJ. Str. 68. Cena Mk. 120.—

№ 13. PROGRAM LUDOWEJ SZKOŁY ROLNICZEJ MĘSKIEJ. (W druku).

SKŁAD GŁÓWNY W „KSIĘGARNI ROLNICZEJ"
WARSZAWA, UL. NOWY ŚWIAT 35.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 13827

Cena 22 mk.